सर्गः १३ भर्त्तुः प्रणाशादथशोचनीयं दशान्तरं तत्र समं प्रपन्ने। अपश्यतां दाशरथीजनन्यौ छेदादिवोपप्लतरोर्व्रतत्यौ ॥१॥ उभावुभाभ्यां प्रणतौ हतारी यथाक्रमं विक्रमशोभिनौ तौ। विसृष्टमस्रान्धतयानदृष्टौ ज्ञातौ सुतस्पर्शसुखोपलम्भात् ॥२॥

भर्त्तुरिति। अथ अयोध्योपवनवासानन्तरं दाशरथी रामलक्ष्मणौ तत्रोपवने जनन्यौ कौशल्यासुमित्रे समं युगपत् अपश्यतां दृष्टवन्तौ किं० जं भर्त्तुः पत्युः प्रणाशात् शोचनीयं शोकयोग्यं दशान्तरमवस्थान्तरं प्रपन्ने प्राप्ते कस्मात् के इव उपप्लतरोराश्रयवृक्षस्य छेदात् व्रतत्यौ लते इव ॥१॥ उभाविति। उभाभ्यां मातृभ्यामुभौ तौ रामलक्ष्मणौ अस्रैरश्रुभिरन्धतया विसृष्टं यथा तथा न दृष्टौ किन्तु सुतस्य स्पर्शस्तेन सुखं तस्योपलम्भादनुभवात् ज्ञातौ किं० उभौ यथाक्रमं ज्येष्ठमातृपूर्व्वकं स्वस्वमातृपूर्व्वकं वा प्रणतौ कृतप्रणामौ पु० किं० उ० हतारी नाशितशत्रू पु० किं० उ० विक्रमेण पराक्रमेण शोभेते तौ ॥२॥